

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/359/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617201380
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Turza
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5617201380.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Turzu a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Ladislava Mejstříka, v spore žalobcu G. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. XXX, D., zastúpeného JUDr. Vladimírom Sidorom, advokátom, so sídlom Železničná 4/A, Hlohovec, IČO: 42 256 593, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenému spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 1 830,- eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 6Csp/28/2017-106 zo dňa 28. septembra 2017, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie, vo výroku, ktorým súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 838,47 eur s úrokom z omeškania, potvrdzuje.

Vo zvyšnej časti, odvolaním nenapadnutej, ponecháva rozsudok nedotknutý.

Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1) Napadnutým rozsudkom súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 838,47 eur s úrokmi z omeškania 5 % ročne od 25. 04. 2017 do zaplatenia, v časti o zaplatenie 991,53 eur s úrokmi z omeškania 5 % ročne od 10. 11. 2016 do zaplatenia konanie zastavil a vo zvyšku žalobu zamietol. Zároveň rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

2) Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že Zmluvou o úvere bol dojednaný úver pre žalobcu vo výške 1 500,- eur, z ktorého sa tento zaviazal zaplatiť odplatu spočívajúcu v možnosti odkladu splatnosti splátok vo výške 215,75 eur. Dojednaných bolo 42 mesačných splátok po 80,37 eur a ročná úroková sadzba 70,01 %, priemerná RPMN 46,30 % a celková čiastka, ktorú dlžník mal zaplatiť, t. j. úver a úroky za celú dobu čerpania spolu vo výške 3 375,54 eur. RPMN dojednaná nebola, nakoľko v bode 5 Zmluvy o úvere, ktorá obsahuje žiadosť žalobcu, je táto uvedená vo výške 70,01 % a v bode 6 - Údaje o schválenom revolvingovom úvere, je RPMN uvedená vo výške 69,21 %. Takúto výšku RPMN žalovaný uviedol aj do oznámenia veriteľa o schválenie úveru dlžníkovi zo dňa 28. 04. 2014. V súlade s ustanovením § 44 ods. 2 Obč. zák. potom žalovaný vyznačený údaj o RPMN - 69,21 % sa považuje za nový návrh, pričom žalovaný nepreukázal, že ním navrhnutá výška RPMN bola obsiahnutá v písomnej zmluve (§ 9 ods. 1 ZSÚ). Odhliadnuc od toho, že RPMN nebola dojednaná, žalovaný uvedený údaj 69,21 % je nesprávny, nakoľko je v rozpore s ostatnými dojednaniami. Z ustanovenia § 2 písm. i/ ZSÚ vyplýva, že RPMN má predstavovať celkové náklady spotrebiteľa, vrátane úrokov, takže RPMN nemôže byť nižšia, ako dojednaná výška úrokov z úveru. Navyše, do RPMN veriteľ musí zahrnúť všetky náklady, preto v danom prípade mal započítať aj odplatu vo výške 215,75 eur. Pokiaľ išlo o úroky z úveru súd dospel k záveru, že dojednaná výška 70,01 % je v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 Obč. zák.). Súd

považoval v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a/ ZSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. Medzi stranami bolo nesporné a potvrdzujú to aj listinné dôkazy predložené obidvoma stranami, že žalovaný poskytol žalobcovi dňa 28. 04. 2014 finančné prostriedky 1 284,25 eur a žalobca za účelom splatenia úveru zaplatil spolu 2 122,72 eur, teda zaplatil o 838,47 eur viac. Tento rozdiel predstavuje v zmysle § 451 Obč. zák. bezdôvodné obohatenie, ktoré je v zmysle § 456 Obč. zák. povinný žalobcovi vydať. Súd preto žalobe v tejto časti vyhovel a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 838,47 eur. V časti, pokiaľ žalobca žiadal priznať z istiny 838,47 eur úroky z omeškania aj za obdobie od 11. 10. 2016 do 24. 04. 2017, nárok nebol dôvodný, a preto v tejto časti súd žalobu zamietol. Žalobca mal v konaní úspech iba čiastočný, nakoľko späťvzatie žaloby ohľadne sumy 991,53 eur je potrebné kvalifikovať ako procesný neúspech žalobcu. Potom priznaním istiny 838,47 eur z uplatneného nároku vo výške 1 830,- eur, bolo žalobe vyhovené v rozsahu 46 % . Potom pomer úspech žalobcu a žalovaného bol približne rovnaký, a preto súd vyslovil, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

3) Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný a žiadal, aby súd rozsudok zmenil a žalobu zamietol alebo, aby rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Napadol záver súdu o tom, že nebola dohodnutá RPMN, nakoľko tento údaj sa dohodnúť nedá. Poukázal na ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré sú pre určenie RPMN relevantné, pričom zdôraznil, že súd ani jedno toto ustanovenie nepoužil. Ani jedno ustanovenie nehovorí o tom, že sa strany dohodnú, vyplýva z nich len, kedy a ako sa určuje RPMN. Nebol vykonaný žiadny dôkaz o tom, že výška RPMN uvedená je nesprávna. Nesúhlasil ani s názorom, že úroková sadzba dohodnutá medzi stranami je neplatná pre rozpor s dobrými mravmi. Mal za to, že nie je možné dospieť k záveru o neplatnosti takto dohodnutej výšky úrokov, ale len k záveru, že by dlžník z úverovej zmluvy bol povinný platiť úroky vo výške najviac prípustnej podľa alebo na základe zákona.

4) K podanému odvolaniu podal vyjadrenie žalobca. Považoval záver súdu o tom, že RPMN v zmluve uvedená nebola, za vecne správny. Poukázal na rozhodovaciu činnosť viacerých súdov, pokiaľ išlo o problematiku rozporu úrokov s dobrými mravmi. Navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

5) Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok vo výroku, ktorým súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 838,47 eur s úrokom z omeškania, podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. Vo výroku, ktorým žalobu v časti o zaplatenie 991,53 eur s úrokmi z omeškania 5 % ročne od 10. 11. 2016 do zaplatenia konanie zastavil a vo zvyšku žalobu zamietol, ponechal rozsudok nedotknutý.

6) Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (ust. § 387 ods. 2 CSP), keď ani zo strany odvolateľa neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvej inštancie v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

7) V prvom rade mal odvolací súd za to, že je potrebné prioritne poukázať na skutočnosť, že súd prvej inštancie uviedol, že RPMN nebola vôbec dohodnutá. Ako uviedol žiadosť žalobcu o poskytnutie úveru obsahovala údaj o RPMN vo výške 70,01 % a v bode 6 - Údaje o schválenom revolvingovom úvere, je RPMN uvedená vo výške 69,21 %. Takúto výšku RPMN žalovaný uviedol aj do oznámenia veriteľa o schválenie úveru dlžníkovi zo dňa 28. 04. 2014. V súlade s ustanovením § 44 ods. 2 Obč. zák. potom žalovaným vyznačený údaj o RPMN - 69,21 % sa považuje za nový návrh, pričom žalovaný nepreukázal, že ním navrhnutá výška RPMN bola obsiahnutá v písomnej zmluve. Odvolací súd mal za to, že právny poriadok umožňuje akceptovať návrh na zmluvy aj konkludentným spôsobom, avšak že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná. V danom prípade by teda bola potrebná písomná akceptácia daného návrhu. Zo strany žalobcu nebolo tvrdené ani preukázané, že vo vzťahu k žalovanému akceptoval jeho návrh písomne. V danom prípade, teda nebolo možné písomnú akceptáciu návrhu na uzavretie zmluvy nahradiť len konkludentným prejavom vôle. Vzhľadom na to, že dohoda o RPMN nemá písomnú formu, je neplatná.

8) Námietku žalovaného spočívajúcu v tom, že namieta, že v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. údaj o RPMN sa dohodnúť nedá a ani zákon neurčuje, že pôjde o dohodnutý údaj, ale o vypočítaný ukazovateľ, považuje odvolací súd za účelovú. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie nepochybne vyplýva,

že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaného dokazovania k záveru, že uzavretá zmluva neobsahuje údaj o RPMN, a to práve z dôvodu, že v žiadosti/zmluve sú uvedené dva údaje o RPMN. Odvolací súd je toho názoru, že takéto situácie nemožno mať za to, že by zmluva takýto údaj obsahovala, pričom zároveň je nespochybniteľné, že údaj o RPMN má byť v zmluve uvedený spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti v čase uzatvárania zmluvy zmluvnými stranami, a to z dôvodu predovšetkým právnej istoty spotrebiteľa, ktorý s prihliadnutím aj na tento údaj má možnosť rozhodnúť sa, či zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzavrie, alebo takúto zmluvu neuzavrie. Zároveň mal odvolací súd za to, že návrh zmluvy je prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy (§ 43a ods. 1), pričom podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka prijatie návrhu, ktorý obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. V tejto súvislosti neobstojí odvolacia námietka, že RPMN nemôže byť predmetom dohody a že jej výpočet je konkrétne určený. Jej výška musí byť riadne určená a predstretá spotrebiteľovi v čase vzniku dohody. Ako zákonom požadovaný údaj nemôže byť menený jednostranným úkonom žalovaného.

9) Pokiaľ išlo o výšku úrokov, mal odvolací súd, v súlade s judikatúrou súdov, za to, že hoci maximálna výška úrokov (ako odplaty za užívanie požičanej finančnej čiastky) pri peňažných pôžičkách ani pri úveroch nie je žiadnym právnym predpisom limitovaná a je ponechaná výlučne na dohodu zmluvných strán, nie je neobmedzená. Dohoda o výške úrokov totiž musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný. O takýto stav pôjde spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy.

Neprimerane vysoké úroky dojednané pri zmluve o spotrebiteľskom úvere sú všeobecne považované za odporujúce uznávaným pravidlám správania a mravným princípom spoločenského poriadku, a teda sú v rozpore s dobrými mravmi. Tak, ako správne konštatoval súd prvého stupňa, v danom prípade dojednaný úrok vo výške 70,01 % je možné považovať za dojednaný v rozpore s dobrými mravmi, a ako taký nemôže požívať súdnu ochranu. Preto je nutné ho hodnotiť ako neprijateľný. Súd je povinný v každom jednotlivom prípade posúdiť, či konanie účastníka občianskoprávneho vzťahu je v súlade alebo v rozpore s dobrými mravmi. Pri dojednávaní úrokov zo spotrebiteľského úveru koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje od dlžníka (spotrebiteľa) primeraný úrok, teda primeranú odmenu za užívanie poskytnutej istiny, a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni zhodnotiť obvyklým spôsobom. Za zhodnotenie obvyklým spôsobom nemožno nepochybne považovať požadovanie úroku z úveru vo výške 70,01 % ročne. Preto je správny záver prvostupňového súdu, že zmluvné úroky za poskytnutý úver dojednané v zmluve o spotrebiteľskom úvere uzavretej medzi účastníkmi konania sú neprimerané a v rozpore s dobrými mravmi.

10) O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP, nakoľko žalobca mal v odvolacom konaní úspech, má aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

11) Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).